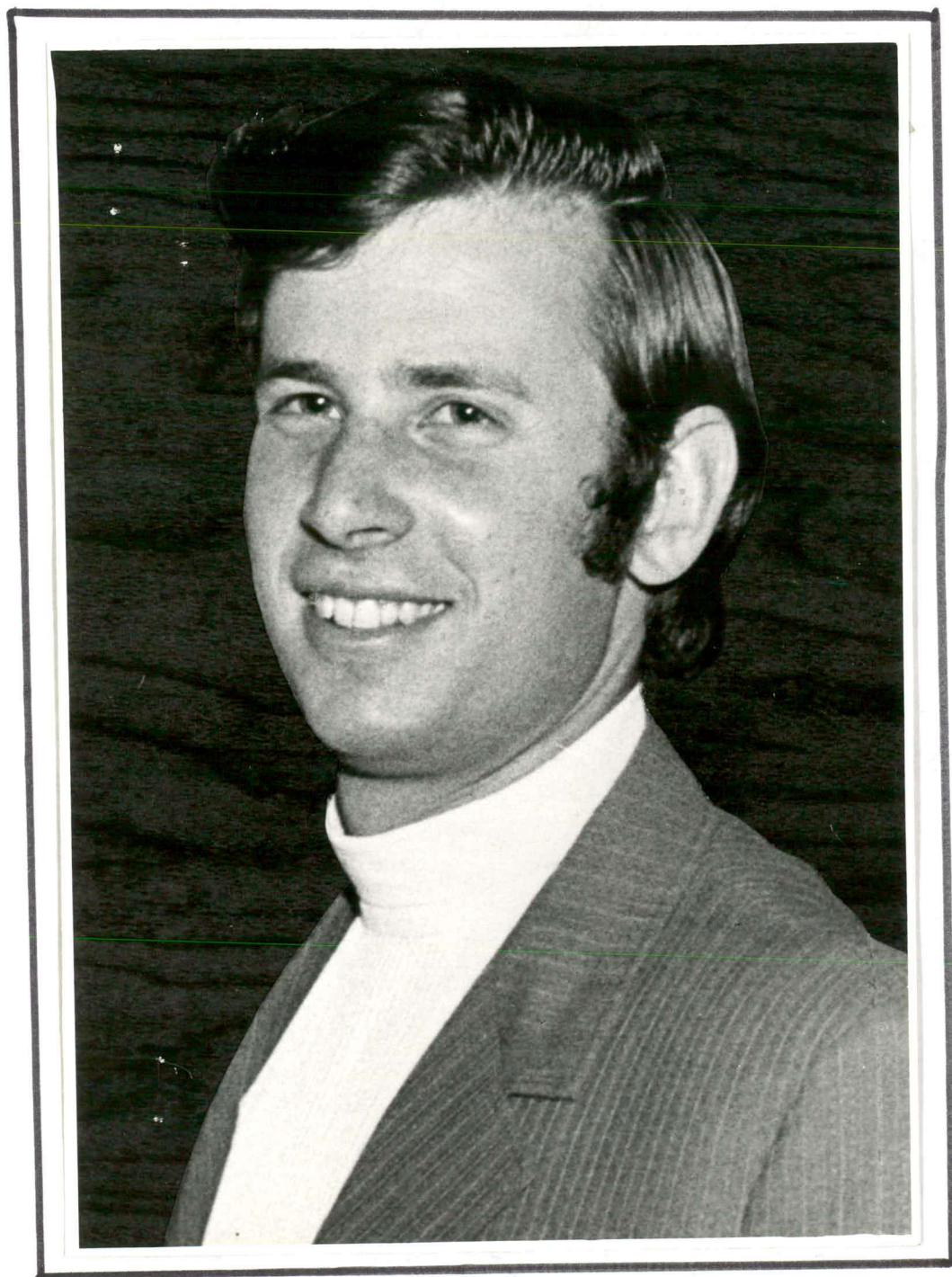

אלסברג (אלסור), שמעון

שמעון (מוני), בן בטי ופאול-אברהם, נולד ביום ו' באב תשי"א (8.8.1951) בירושלים וגדל בה. שם למד בבית-הספר היסודי "רחביה" ואחר-כך המשיך בבית-החינוך התיכון עירוני ג' וסיים את לימודיו במגמה החברתית. משנות לימודיו בבית-הספר העממי זכור מוני כילד מופנם, ביישן, נעים הליכות ובעל נימוסים, שהצליח להתגבר על שתקנותו ועל ביישנותו בעזרת כשרונו הגדול למשחק ולחיקוי. בכך היה משתחרר והופך למרכז בכל מסיבה או אירוע חברתי. אופיו ודמותו התגבשו בשנות לימודיו בבית-הספר התיכון, וכפי שמעיד מנהל בית-הספר: "הוא בא אלינו כנער ועזב אותנו כמבוגר לכל דבר. בהערות מוריו בכיתות ט' ו-י' מתואר הוא כנער מסוגר, נחבא אל הכלים ואילו בכיתה י"ב היה פעיל ביותר בחיי החברה של בית-הספר ונבחר להיות יו"ב ראש מועצת התלמידים של כיתות י"ב. פעלתנות זאת ליוותה אותו עד יומו האחרון. הוא נשאר ער לעניינים ציבוריים והקדיש להם את מרצו ומחשבותיו". מוני היה נער בעל הופעה חניננית, מלא שמחת חיים, אופטימיות ואמונה בטוב שבבני האדם. הוא היה נכון תמיד לבוא לעזרת הזולת ולקבל על עצמו כל תפקיד או אחריות; לעתים קרובות שימש כבורר בין חבריו ותמיד יצא לעזרת המקופחים והחלשים בחברה. הוא ידע לרתק את לב כל שומעיו וערבים ארוכים ישבו אנשים סביבו והקשיבו לו פעורי פה. הוא היה אהוב מאוד על מוריו ועל חבריו, מסור להוריו, אותם העריך וכיבד, וקשור מאוד לאחותו. מוני היה ספורטאי בנפשו, שהציב לעצמו מטרות ואתגרים ונלחם בעקשנות, בדבקות ומתוך משמעת עצמית עמוקה כדי להשיגם. הוא אהב את כל מקצועות האתלטיקה הקלה, אך עיקר התמחותו היה בריצת 1500 מטרים ואף מרחקים ארוכים יותר. היה לו סגנון-ריצה מרשים ודמותו שובצה כסמל של רץ, בכרוז שהוציאה עיריית ירושלים למירוץ על שם הל"ה. הוא היה פעיל בוועדות הספורט השונות של בית-הספר והשיג בשביל בית-ספרו הישגים מצוינים בתחרויות שונות. גם המוסיקה הייתה אחד מתחביביו. הוא ניגן בחצוצרה ותופף בתופים והיה חבר בתזמורת הנוער של עיריית ירושלים. בשנות לימודיו בבית-הספר השתתף בחוג לצילום ואף בתחום זה הגיע להישגים נאים. הוא אף שלח ידו בכתיבת שירים ורשימות על נושאים שונים.

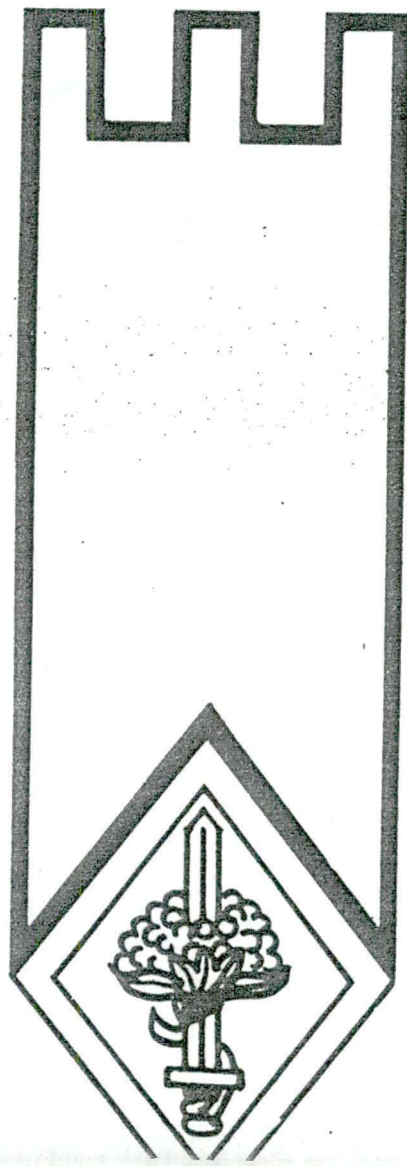
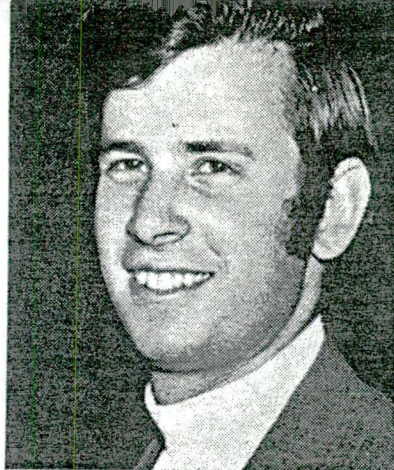

אלסבדק (אלסוד) שמעון ד"ל

שמעון גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1969 והוצב לחטיבת "גולני". לאחר הטירונות ולאחר שהשלים קורס מפקדי כיתות, עשה עם יחידתו תקופות ארוכות בקוויים הקדמיים, אך מעולם לא התאונן על הקשיים בחיי הצבא, אלא נשאם ברוח טובה ומתוך הבנה. הוא היה חייל טוב ומסור ואף הומלץ להישלח לקורס קצינים, אך נאלץ לוותר על כך בגלל מחלה. הוא השלים קורס למדריכי אימון גופני במכון וינגייט ואחר כך שימש מדריך ספורט בצבא. במשך כל תקופת שירותו שמר על קשר אמיץ עם משפחתו, כתב כמעט מידי יום להוריו ולחברתו וטלפן בכל הזדמנות, כדי שלא ידאגו לשלומם. כחודש לפני סיום שירותו נשא מוני לאישה את חברתו מנוער נימה. בסוף אוקטובר 1972 השתחרר מוני מהשירות הסדיר, התחיל ללמוד כלכלה ומדעי המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים ועבד כמדריך ספורט במרכז הקליטה "מבשרת ציון" ובבית-הספר התיכון שבו למד הוא עצמו. את עבודתו כמדריך ספורט עשה מתוך מסירות וללא ליאות והקדיש לה גם את שעות הפנאי שלו. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, היה מוני בשירות מילואים פעיל בגזרה הצפונית של תעלת-סואץ, במעוז "לחצנית". כוחות אויב גדולים חצו את התעלה ומוני עמד יחיד מול רבים בהגנה על שער המעוז. הוא נהרג בשעה הראשונה למלחמה בעומדו מפעיל את המקלע ביום י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973). הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה, הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "שמעון נמנה עם שורחינו, לחם בגבורה רבה במעוז "לחצנית", שעל שפת תעלת סואץ, ונפל בהגינו על חבריו ועל ביתו אשר בעורף. בתקופת שירותו עמנו בגדוד, מצאנו בו תכונות-של אדם ולוחם למופת".

משפחתו הוציאה לאור חוברת לזכרו ובה כלולים דברי מורים וחברים על דמותו וכן שירים, מכתבים וצילומים מעזבונו; בספריית בני-ברית בשכונת עיר-גנים בירושלים הוקם מדור לילדים קטנים על-שם מוני ובו חדר להקראת סיפורים וספריית תקליטים. בית החינוך התיכון עירוני ג', שמוני למד וגם לימד בו, עורך מדי שנה בשנה בחודש נובמבר, מירון על שמו של מוני. במירון משתתפים בנים ובנות מכיתות ז' עד י"ב.

סמ"ר
אלסברג-אלסור שמעון (מוני) ז"ל
בן פאול אברהם ובטי
נולד בישראל, 1951
נפל במעוז לחצנית
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — נימה

